

Υπόθεση C-645/19**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου****Ημερομηνία καταθέσεως:**

30 Αυγούστου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

8 Μαΐου 2019

Εκκαλούσες:

Facebook Ireland Limited

Facebook Inc

Facebook Belgium bvba

Εφεσίβλητη:

Gegevensbeschermingsautoriteit

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Η έφεση που εκδικάζεται στο πλαίσιο της κύριας δίκης βάλλει κατά της αποφάσεως του Rechtbank van eerste aanleg Brussel (ολλανδόφωνου πρωτοδικείου Βρυξελλών, Βέλγιο) της 16ης Φεβρουαρίου 2018, με την οποία επιβλήθηκαν στην Facebook Inc., στην Facebook Ltd. και στην Facebook bvba ορισμένα μέτρα κατ' αίτηση της Commissie ter bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (επιτροπής για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, στο εξής: Privacy Commissie, νυν Gegevensbeschermingsautoriteit [αρχή προστασίας δεδομένων], στο εξής: GBA). Συγκεκριμένα, η Facebook υποχρεώθηκε να παύσει την εγκατάσταση cookies και τη συλλογή δεδομένων που αφορούν χρήστες του διαδικτύου οι οποίοι επισκέπτονται ιστοσελίδες του διαδικτυακού τύπου Facebook.com ή ιστοσελίδες τρίτων, στον βαθμό που οι εν λόγω χρήστες δεν έχουν προηγουμένως ενημερωθεί επαρκώς και δεν έχουν ρητώς δηλώσει τη

συγκατάθεσή τους. Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία η Facebook είχε ήδη συλλέξει με τη χρήση των επίμαχων τεχνολογιών θα έπρεπε να διαγράφονται.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ.

Τα έξι προδικαστικά ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 55, παράγραφος 1, των άρθρων 56 έως 58, και των άρθρων 60 έως 66, του κανονισμού 2016/679 (στο εξής: ΓΚΠΔ), τα οποία ρυθμίζουν τις αρμοδιότητες των εποπτικών αρχών των κρατών μελών στο πλαίσιο διασυνοριακής επεξεργασίας δεδομένων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν τα άρθρα [55, παράγραφος 1], 56 έως 58 και 60 έως 66 του κανονισμού 2016/679, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7, 8 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι εποπτική αρχή, η οποία με βάση εθνικές νομοθετικές διατάξεις που εκδόθηκαν προς μεταφορά του άρθρου [58, παράγραφος 5,] του εν λόγω κανονισμού έχει την εξουσία να ασκήσει αγωγή σε δικαστήριο του δικού της κράτους μέλους σε περίπτωση παραβάσεων των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού, δεν μπορεί να κάνει χρήση της εν λόγω εξουσίας στο πλαίσιο διασυνοριακής επεξεργασίας δεδομένων, εάν δεν αποτελεί την επικεφαλής εποπτική αρχή σε σχέση με την εν λόγω διασυνοριακή επεξεργασία;
2. Έχει σημασία εν προκειμένω αν ο υπεύθυνος για την εν λόγω διασυνοριακή επεξεργασία δεδομένων δεν έχει την κύρια εγκατάστασή του στο κράτος μέλος αυτό, διαθέτει όμως σε αυτό άλλη εγκατάσταση;
3. Έχει σημασία εν προκειμένω αν η εθνική εποπτική αρχή ασκεί την αγωγή κατά της κύριας εγκαταστάσεως του υπευθύνου επεξεργασίας ή κατά της εγκαταστάσεως που βρίσκεται στο κράτος μέλος της εθνικής εποπτικής αρχής;
4. Έχει σημασία εν προκειμένω το γεγονός ότι η εθνική εποπτική αρχή άσκησε την αγωγή πριν από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του εν λόγω κανονισμού (25 Μαΐου 2018);
5. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος: παράγει το άρθρο [58, παράγραφος 5,] του ΓΚΠΔ άμεσο αποτέλεσμα, κατά τρόπο ώστε η εθνική εποπτική αρχή να μπορεί να επικαλεστεί τη

συγκεκριμένη διάταξη για τους σκοπούς της κινήσεως ή συνεχίσεως δικαστικής διαδικασίας κατά μεμονωμένων μερών, ακόμη και στην περίπτωση που το άρθρο [58, παράγραφος 5,] του εν λόγω κανονισμού δεν έχει μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο, μολονότι υφίσταται η σχετική υποχρέωση;

6. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί των προηγούμενων ερωτημάτων: μπορεί το αποτέλεσμα τέτοιων διαδικασιών να εμποδίσει τυχόν αντίθετη διαπίστωση της επικεφαλής εποπτικής αρχής, όταν η τελευταία διερευνά τις ίδιες ή παρόμοιες πράξεις διασυννοριακής επεξεργασίας δεδομένων βάσει του μηχανισμού που προβλέπεται στα άρθρα 56 και 60 του ΓΚΠΔ;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών

Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών

Οδηγία 2009/136/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, της οδηγίας 2002/58/ΕΚ σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 για τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών

Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (στο εξής: ΓΚΠΔ)

Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (νόμος της 8ης Δεκεμβρίου

1992 για την προστασία της ιδιωτικής ζωής από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εφεξής: WVP)

Wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (νόμος της 13ης Ιουνίου 2005 περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών)

Wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (νόμος της 3ης Δεκεμβρίου 2017 για τη σύσταση της αρχής προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εφεξής: GBA-Wet)

Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (νόμος της 30ής Ιουλίου 2018 για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα)

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης

- 1 Η ένδικη διαφορά άρχισε με αγωγή της Privacy Commissie και στη συνέχεια της GBA (καθολικής διαδόχου της), αίτημα της οποίας ήταν να παύσει η Facebook τις φερόμενες ως σοβαρές και μεγάλης έκτασης παραβάσεις διατάξεων για την προστασία δεδομένων, οι οποίες, μεταξύ άλλων, συνίστανται στην καθημερινή και παράνομη συλλογή και χρήση δεδομένων που αφορούν τις ατομικές συμπεριφορές εκατομμυρίων χρηστών του διαδικτύου στο Βέλγιο (κατόχων λογαριασμού Facebook καθώς και μη εγγεγραμμένων χρηστών της υπηρεσίας) κατά την πλοήγησή τους στο διαδίκτυο μέσω τεχνολογιών όπως τα «cookies», τα «social plugins» και τα «pixel».
- 2 Η Privacy Commissie, νυν GBA, ισχυρίζεται, συνοπτικώς, ότι η Facebook:
 - χρησιμοποιεί συγκεκριμένες τεχνολογίες για την παρακολούθηση προσώπων στο διαδίκτυο κατά την πλοήγησή τους σε αυτό, στη συνέχεια δε αναλύει τα δεδομένα που συλλέγει με σκοπό τη δημιουργία του μορφοτύπου συμπεριφοράς των εν λόγω προσώπων με βάση την πλοήγησή τους στο διαδίκτυο και την προβολή σε αυτά στοχευμένων διαφημίσεων, χωρίς η Facebook να τα έχει ενημερώσει επαρκώς και να έχει λάβει την έγκυρη συγκατάθεσή τους,
 - εφαρμόζει τις ανωτέρω πρακτικές τόσο σε μέλη της διαδικτυακής κοινότητας του Facebook όσο και σε μη εγγεγραμμένους χρήστες.
- 3 Η Privacy Commissie είχε προσφύγει στις 11 Σεπτεμβρίου 2015 ενώπιον του ολλανδόφωνου Rechtbank van eerste aanleg Brussel κατά της Facebook Inc., της Facebook Ireland Ltd. και της Facebook bvba. Το Rechtbank εξέδωσε απόφαση επί της υπόθεσης στις 16 Φεβρουαρίου 2018. Η Facebook Inc., η Facebook Ireland Ltd. και η Facebook bvba άσκησαν στις 2 Μαρτίου 2018 έφεση κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Στις 25 Μαΐου 2018

τέθηκε σε ισχύ ο GBA-Wet, με τον οποίο η GBA κατέστη καθολική διάδοχος της Privacy Commissie.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 4 Οι διάδικοι της κύριας δίκης διαφωνούσαν σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία των βελγικών δικαστηρίων ως προς τις τρεις εκκαλούσες, ήτοι την Facebook Inc., την Facebook Ireland Ltd. και την Facebook bvba (τη βελγική εταιρία). Το αιτούν δικαστήριο αποφάνθηκε επί του ζητήματος και έκρινε ότι δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει επί των αιτημάτων της αγωγής που αφορούν την Facebook Inc. και την Facebook Ireland Ltd. Αντιθέτως, έκρινε ότι έχει διεθνή δικαιοδοσία ως προς την Facebook bvba. Ως εκ τούτου, η κύρια δίκη περιορίζεται στα αιτήματα της αγωγής που αφορούν την προρρηθείσα εταιρία.
- 5 Όσον αφορά τα προ της 25ης Μαΐου 2018 πραγματικά περιστατικά, το αιτούν δικαστήριο έχει επίσης ήδη αποφανθεί ότι η αγωγή της GBA παρίσταται σε κάθε περίπτωση άνευ αντικειμένου, καθώς ελλείπει το απαιτούμενο για την άσκηση της έννομο συμφέρον. Για τον λόγο αυτόν, η κύρια δίκη περιορίζεται στην εξέταση των πραγματικών περιστατικών που έλαβαν χώρα μετά τις 25 Μαΐου 2018, οπότε και τέθηκαν σε ισχύ ο ΓΚΠΔ και ο GBA-Wet και η GBA κατέστη καθολική διάδοχος της Privacy Commissie.
- 6 Τα προδικαστικά ερωτήματα ανακύπτουν από τις διστάμενες απόψεις των διαδίκων ως προς τις συνέπειες της θέσεως σε ισχύ του ΓΚΠΔ και του GBA-Wet, του νέου βελγικού νόμου που εκδόθηκε βάσει του εν λόγω κανονισμού, όσον αφορά τις εξουσίες της GBA, της νεοσυσταθείσας εποπτικής αρχής που υποκατέστησε την Privacy Commissie, η οποία και είχε κινήσει το έτος 2015 τη δίκη κατά της Facebook σε πρώτο βαθμό.
- 7 Κατά τους ισχυρισμούς της Facebook, η GBA δεν είναι αρμόδια να ερευνήσει τις επίμαχες πράξεις επεξεργασίας δεδομένων και να αποφανθεί σχετικά. Με τον ΓΚΠΔ καταργήθηκαν σε όλα τα κράτη μέλη οι εθνικές νομοθετικές διατάξεις περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, περιλαμβανομένου και του WVP στο Βέλγιο, και θεσπίστηκε ένα νέο πλαίσιο ουσιαστικού και δικονομικού δικαίου, το οποίο πρέπει να τηρούν οι εποπτικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 8 Οι εφαρμοζόμενες από τις 25 Μαΐου 2018 νέες ρυθμίσεις (ο ΓΚΠΔ και ο GBA-Wet) προβλέπουν έναν μηχανισμό «ενιαίας εποπτικής αρχής» («one stop shop») (άρθρα 56 και 60 του ΓΚΠΔ), βάσει του οποίου η τήρηση των διατάξεων του ΓΚΠΔ διασφαλίζεται από την επικεφαλής εποπτική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η κύρια εγκατάσταση του υπευθύνου επεξεργασίας. Επικεφαλής εποπτική αρχή είναι εν προκειμένω η ιρλανδική (Data Protection Commission, DPC), αφού η κύρια εγκατάσταση του υπευθύνου επεξεργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται στην Ιρλανδία (Facebook Ireland Ltd.). Η Facebook ισχυρίζεται ότι εκκρεμούν παράλληλες έρευνες και από την εν λόγω εποπτική αρχή.

- 9 Η GBA αντικρούει τον ισχυρισμό ότι δεν μπορεί να κινηθεί δικαστικώς ως καθολική διάδοχος της Privacy Commissie επειδή δεν τυγχάνει επικεφαλής εποπτική αρχή κατά την έννοια του ΓΚΠΔ. Ο μηχανισμός «one stop shop» προβλέπει ότι, στην περίπτωση πράξεων διασυνοριακής επεξεργασίας δεδομένων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μίας ή περισσότερων εγκαταστάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να απευθύνεται σε μία και μόνον εποπτική αρχή. Αυτή είναι η εποπτική αρχή του κράτους μέλους της κύριας εγκατάστασης του υπευθύνου επεξεργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία και αποτελεί την «επικεφαλής» εποπτική αρχή.
- 10 Ο μηχανισμός «one stop shop», όπως καθορίζεται στο άρθρο 56, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, αποτελεί, ωστόσο, κατά την άποψη της GBA, ρύθμιση εισάγουσα εξαίρεση. Σύμφωνα με τον γενικό κανόνα του άρθρου 55, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, κάθε εποπτική αρχή έχει την εξουσία να ασκεί στην επικράτεια [του κράτους μέλους της] τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί με τον εν λόγω κανονισμό. Ο μηχανισμός «one stop shop» δεν θίγει την εξουσία των εποπτικών αρχών να κινούν δικαστικές διαδικασίες. Όσον αφορά την άσκηση των εξουσιών τους, ο ΓΚΠΔ κάνει σαφή διάκριση μεταξύ της διοικητικής διαδικασίας (η οποία ρυθμίζεται στο άρθρο 58 του εν λόγω κανονισμού) και της δικαστικής διαδικασίας. Όπως προκύπτει από τον σκοπό του εν λόγω μηχανισμού, από το γράμμα του άρθρου 58 του ΓΚΠΔ, από το ιστορικό της θέσπισης του εν λόγω κανονισμού και από τη μεταφορά του στο Βέλγιο, η δικαστική διαδικασία δεν καταλαμβάνεται από τον μηχανισμό «one stop shop». Εάν η GBA στερείτο της δυνατότητας να προσφύγει στα δικαστήρια μη όντας επικεφαλής εποπτική αρχή, οι διαπραττόμενες στην επικράτεια του Βελγίου παραβάσεις δεν θα μπορούσαν να γνωστοποιηθούν στις αρμόδιες αρχές, ακόμη και αν ήταν ποινικά κολάσιμες.
- 11 Τέλος, η GBA ισχυρίζεται ότι ακόμη και αν το ζήτημα της νομιμοποίησης ορισμένης εποπτικής αρχής να ασκήσει αγωγή στα δικαστήρια της επικρατείας της εμπίπτει όντως στις ρυθμίσεις του μηχανισμού «one stop shop», ο ΓΚΠΔ δεν περιλαμβάνει διάταξη η οποία να προβλέπει την κατάργηση όλων των εκκρεμών έως τις 25 Μαΐου 2018 δικαστικών διαδικασιών.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 12 Το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει ότι για πραγματικά περιστατικά τα οποία έλαβαν χώρα μετά τις 25 Μαΐου 2018 ισχύει στην πράξη μια εντελώς νέα διαδικασία όσον αφορά την εποπτεία στον τομέα της προστασίας δεδομένων.
- 13 Η υποβολή καταγγελίας μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη διενέργεια ερευνών από την αρμόδια υπηρεσία της GBA. Μετά το πέρας των εν λόγω ερευνών μπορεί να επιληφθεί της υπόθεσης το λεγόμενο «Geschillenkamer» (τμήμα επιλύσεως διαφορών). Το εν λόγω τμήμα μπορεί, μεταξύ άλλων, να αποφασίσει τη διαβίβαση της δικογραφίας στις διοικητικές αρχές. Κατά των αποφάσεων του Geschillenkamer μπορεί να ασκηθεί έφεση ενώπιον του Marktenhof (ειδικού τμήματος του Hof van beroep Brussel [εφετείου Βρυξελλών, Βέλγιο])

επιφορτισμένου με την εκδίκαση διαφορών που προκύπτουν από ζητήματα ρύθμισης της αγοράς).

- 14 Η προσφυγή στα δικαστήρια, κατά τον τρόπο με τον οποίο η Privacy Commissie άσκησε αγωγή κατά της Facebook στην υπό κρίση υπόθεση, ήτοι η κίνηση διαδικασίας κατά ορισμένου προσώπου, βασικά δεν προβλέπεται πλέον. Στο πλαίσιο της έρευνας και επιβολής κυρώσεων για παραβάσεις διατάξεων που αφορούν την προστασία δεδομένων σε ευρωπαϊκό επίπεδο ισχύει κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου ένας νέος κανόνας (η ανωτέρω αναφερόμενη αρχή του «one stop shop»).
- 15 Το ζήτημα που ανακύπτει κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου συνίσταται στο αν δύναται καν ακόμη η GBA να κινηθεί κατά της Facebook bvba όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά που ανάγονται σε χρόνο μετά τις 25 Μαΐου 2018, δεδομένου ότι η Facebook Ireland Ltd. είναι η οντότητα η οποία επεξεργάζεται τα δεδομένα. Από τη διάταξη του άρθρου 56 του ΓΚΠΔ συνάγεται ότι, βάσει της αρχής του «one stop shop», μετά τη συγκεκριμένη ημερομηνία μόνον η τοπική [ιρλανδική] εποπτική αρχή μπορεί να κινήσει δικαστικές διαδικασίες και τα δικαστήρια της Ιρλανδίας έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία.
- 16 Στην απόφασή του της 5ης Ιουνίου 2018 (υπόθεση C-210/16, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein) το Δικαστήριο έκρινε ότι η γερμανική εποπτική αρχή μπορεί να είναι αρμόδια για ζητήματα επεξεργασίας δεδομένων όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει την εγκατάστασή του σε άλλο κράτος μέλος (Ιρλανδία) και η εγκατάσταση στη Γερμανία είναι επιφορτισμένη αποκλειστικώς με την πώληση διαφημιστικού χώρου και με άλλες δραστηριότητες μάρκετινγκ στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους (Facebook Germany).
- 17 Στην εν λόγω υπόθεση το Δικαστήριο εξέφερε την κρίση του όσον αφορά την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, η οποία καταργήθηκε με τον ΓΚΠΔ. Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται σε ποια έκταση η ανωτέρω ερμηνεία του Δικαστηρίου στην απόφασή του της 5ης Ιουνίου 2018 ισχύει και για τις νέες νομοθετικές διατάξεις. Επισημαίνει εν προκειμένω ότι η GBA δεν έχει αποδείξει ότι η Facebook Belgium bvba εμπλέκεται πρακτικά καθ' οιονδήποτε τρόπο στην επεξεργασία δεδομένων.
- 18 Πέραν τούτου, το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει σε πρόσφατη απόφαση που εξέδωσε η γερμανική Bundeskartellamt (ομοσπονδιακή αρχή ανταγωνισμού) στις 6 Φεβρουαρίου 2019 («απόφαση Facebook»), με την οποία έκρινε ότι η Facebook εκμεταλλεύθηκε καταχρηστικώς τη δεσπόζουσα θέση της στην αγορά συλλέγοντας δεδομένα από διάφορες πηγές, πράγμα το οποίο στο εξής επιτρέπεται μόνον με τη ρητή συγκατάθεση των χρηστών· τούτο πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να απαγορευθεί η χρήση των υπηρεσιών της Facebook από πρόσωπο το οποίο δεν έχει παράσχει τη συγκατάθεσή του. Το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Bundeskartellamt

προφανώς και θεώρησε εαυτή αρμόδια, παρά τη ρύθμιση του ανωτέρω αναφερόμενου μηχανισμού «one stop shop».

- 19 Το αιτούν δικαστήριο είναι της άποψης ότι η διάταξη του άρθρου 6 του GBA-Wet, το οποίο ορίζει ότι η GBA μπορεί γενικώς να προσφεύγει στα δικαστήρια, περιλαμβανομένων και των ευρωπαϊκών, δεν αποτελεί αφ' εαυτής επαρκή νομική βάση για τις δικαστικές ενέργειες της GBA στην υπό κρίση υπόθεση. Η συγκεκριμένη διάταξη διαλαμβάνει τα εξής: «Η Gegevensbeschermingsautoriteit [GBA] έχει την εξουσία να γνωστοποιεί στα δικαστήρια κάθε παραβίαση των γενικών αρχών της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του παρόντος νόμου και των νόμων που περιλαμβάνουν διατάξεις σχετικά με την προστασία από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και, εάν τούτο παρίσταται αναγκαίο, να ασκεί αγωγές προς τον σκοπό της τηρήσεως των εν λόγω αρχών.»
- 20 Το γεγονός ότι η GBA μπορεί κατ' αρχήν να ασκήσει αγωγή, εφόσον τούτο κρίνεται σκόπιμο, δεν σημαίνει ότι η εν λόγω αγωγή μπορεί να ασκηθεί αποκλειστικά ενώπιον των βελγικών δικαστηρίων, καθώς ο γενικός κανόνας της ενιαίας εποπτικής αρχής (one stop shop) φαίνεται να προβλέπει ότι η αγωγή ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου λαμβάνει χώρα η επεξεργασία των δεδομένων.
- 21 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι το άρθρο 58, παράγραφος 5, του ΓΚΠΔ προβλέπει ότι: «Κάθε κράτος μέλος προβλέπει διά νόμου ότι η οικεία εποπτική αρχή έχει την εξουσία να γνωστοποιεί στις δικαστικές αρχές τις παραβιάσεις του παρόντος κανονισμού και, κατά περίπτωση, να κινεί ή να μετέχει κατ' άλλο τρόπο σε νομικές διαδικασίες, ώστε να επιβάλει τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.»
- 22 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η ανωτέρω διάταξη υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν νομοθετικές ρυθμίσεις οι οποίες να προβλέπουν ρητώς συγκεκριμένες περιπτώσεις κατά τις οποίες η εθνική εποπτική αρχή μπορεί να προσφεύγει στα δικαστήρια του οικείου κράτους μέλους, εφόσον η συγκεκριμένη δυνατότητα συντρέχει «παραλλήλως» με τις ρυθμίσεις του μηχανισμού «one stop shop» που προβλέπεται στα άρθρα 55 και 56 του ΓΚΠΔ.
- 23 Φαίνεται ότι η εποπτική αρχή (ήτοι κάθε εποπτική αρχή πλην της εποπτικής αρχής της κύριας ή μοναδικής εγκατάστασης του υπευθύνου επεξεργασίας) έχει την εξουσία να επιλαμβάνεται καταγγελιών που υποβάλλονται σε αυτή ή παραβάσεων που αφορούν τις διατάξεις του ΓΚΠΔ μόνον εφόσον το αντικείμενο τους σχετίζεται αποκλειστικά με εγκατάσταση που βρίσκεται στο δικό της κράτος μέλος ή επηρεάζει αποκλειστικά πρόσωπα που βρίσκονται σε αυτό.